

Arrest

nr. 292 471 van 28 juli 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 11 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 maart 2023 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 maart 2023 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit).

Op dezelfde dag nam de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van een machtiging tot verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Mijnheer
naam : H.
voornaam : A.
geboortedatum : [...]1990
geboorteplaats: Baku
nationaliteit : Azerbeidzjan

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 12.04.2022 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een verzoek om internationale bescherming in en werd u in het bezit gesteld van een bijlage 26.

Op 16.03.2023 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In het kader van deze aanvraag legde u de volgende documenten voor: een attest van immatriculatie (F0100503) uitgegeven op 13.06.2022, geldig tot 02.10.2022 en verlengd tot 02.06.2023, een kopie van een huwelijksakte (#557672) daterend van 28.07.2021, een Azerbeidzjaans paspoort (C0[...]) uitgegeven op 03.09.2019 en geldig tot 02.09.2029, een Oekraïense tijdelijke verblijfsvergunning (#800228015) uitgegeven op 20.08.2021 en geldig tot 20.08.2022, een kopie van een binnenlands paspoort van uw echtgenote, D.V. (AO[...]), een adresbewijs (#261) daterend van 21.09.2021, 4 foto's van documenten omtrent uw eigendom in Oekraïne en een foto van een Oekraïense werkvergunning (#087363) uitgegeven op 15.12.2021 en geldig tot 15.12.2022.

In het kader van deze werd u door de DVZ gehoord op 16.03.2023. U verklaarde Oekraïne verlaten te hebben op 04.03.2022.

U verklaarde in België aangekomen te zijn op 06.03.2022. U verklaarde geen in België verblijvende familieleden te hebben. U verklaarde geen kinderen te hebben. In het kader van deze aanvraag legde u een huwelijksakte voor waaruit blijkt dat u huwde met een Oekraïense onderdaan. U verklaarde dat uw echtgenote, D.V. (°07.01.1975) momenteel in Oekraïne verblijft.

Artikel 2, eerste lid, c) van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 stelt dat het besluit van toepassing is op de gezinsleden van Oekraïense onderdanen die vóór 24/02/2022 in Oekraïne verbleven. Artikel 2, eerste lid, stelt evenwel dat het besluit van toepassing is op personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon.

Bovendien wijzen we er op dat overweging 11 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 het volgende stelt: "dit besluit strekt ertoe tijdelijke bescherming in te voeren voor Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verblijven en sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt door de militaire invasie van de Russische strijdkrachten die op die datum begon. Tijdelijke bescherming moet tevens worden ingevoerd voor onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die sinds 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt en die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of gelijkwaardige bescherming genoten. Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten. Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden."

Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad en waarvan u aangeeft nog steeds een huwelijksband te onderhouden, u niet naar België vergezeld en actueel nog steeds in Oekraïne verblijft, komt u niet in aanmerking voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermde in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid I van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/83. Uw echtgenote kan immers niet als ontheemde in de zin van diezelfde bepaling beschouwd worden. Bovendien blijkt uit overweging 11 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 duidelijk dat de uitbreiding van de tijdelijke bescherming naar gezinsleden tot doel heeft de gezinseenheid te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status zouden genieten. Het

gaat bijgevolg om een afgeleide beschermingsstatus die onlosmakelijk verbonden is met de beschermingsstatus van het gezinslid dat zich als ontheemde en begunstigde op het grondgebied bevindt, in de zin van artikel 2, lid 1, onder a) en b) van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat de Oekraïense onderdaan met wie u in het huwelijk trad, nog steeds in Oekraïne verblijft, kan er bijgevolg geen sprake zijn van de toekenning van een afgeleid statuut van tijdelijke bescherming, in uw hoofde.

Tot slot wijzen we erop dat ondanks het feit dat u een huwelijksakte voorlegde die aantoont u met een Oekraïense onderdaan huwde, gezien de afwezigheid van deze persoon niet kon worden nagegaan of u op heden nog steeds gehuwd bent met deze Oekraïense onderdaan.

Gelet op bovenstaande elementen, valt u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen.

U verklaarde medische problemen te ervaren. U verklaarde dat u de hashimoto-ziekte heeft en elke dag medicatie moet innemen. We wijzen erop dat u geen enkel medisch document aanbracht waaruit blijkt dat u in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien wijzen we erop dat ook mensen in onwettig verblijf recht hebben op dringende medische hulp.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Vermits u noch over de Oekraïense nationaliteit beschikt, noch kan aantonen dat u vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht werd afgegeven, valt u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen.

Bovendien wijzen we erop dat onderhavige weigeringsbeslissing geen afbreuk doet de behandeling van het door u op 12.04.2022 ingediende verzoek om internationale bescherming. Gelet op het feit dat dit verzoek om internationale bescherming op heden nog steeds hangende is, wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.”

2. Onderzoek van het beroep

In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht, van het artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit, van het artikel 57/29 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Hij licht het middel toe als volgt:

“Het artikel 57/29 Vreemdelingenwet bepaalt: [...]”

Het artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, luidt als volgt: [...].

Uit voormelde informatie blijkt dat de Oekraïense echtgenote niet moet aanwezig zijn in België op het ogenblik waarop de niet-Oekraïense partner om een verblijfsvergunning vraagt. Verder blijkt dat er naast de huwelijksakte geen bewijzen moeten worden geleverd van het bestaan van een effectieve relatie.

In haar arrest van 24/01/2023 in de zaak met nummer 277.915 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de weigering tot machtiging van verblijf ingevolge de afwezigheid van de Oekraïense huwelijkspartner en de loutere voorlegging van de huwelijksakte onwettig is:

2.3.1. L'article 15 de la Directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les Etats membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après : la directive protection temporaire) prévoit que : « 1. Aux fins du présent article, lorsque les familles étaient déjà constituées dans le pays d'origine et ont été séparées en raison de circonstances entourant l'afflux massif les personnes suivantes sont considérées comme membres de la famille: a) le conjoint du regroupant ou son partenaire non marié

engagé dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique en vigueur dans l'Etat membre concerné traite les couples non mariés de manière comparable aux couples mariés dans le cadre de sa législation sur les étrangers: les enfants mineurs célibataires du regroupant ou de son conjoint, qu'ils soient légitimes, nés hors mariage ou adoptés; [...] ». Cette directive a été transposée, en droit belge, par la loi du 18 février 2003 modifiant la loi du 15 décembre 1980, qui y a inséré un chapitre IIbis, intitulé « Bénéficiaires de la protection temporaire, sur la base de la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 [...] », comprenant les articles 57/29 à 57/36 de la loi du 15 décembre 1980. L'article 2, intitulé « Personnes auxquelles s'applique la protection temporaire », de la décision d'exécution UE/2022/382 dispose que : « 1. La présente décision s'applique aux catégories suivantes de personnes déplacées d'Ukraine le 24 février 2022 ou après cette date, à la suite de l'invasion militaire par les forces armées russes qui a commencé à cette date: a) les ressortissants ukrainiens résidant en Ukraine avant le 24 février 2022; h) les apatrides, et les ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui ont bénéficié d'une protection internationale ou d'une protection nationale équivalente en Ukraine avant le 24 février 2022; et, c) les membres de la famille des personnes visées aux points a) et b). 2. Les Etats membres appliquent la présente décision ou une protection adéquate en vertu de leur droit national à l'égard des apatrides, et des ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui peuvent établir qu'ils étaient en séjour régulier en Ukraine avant le 24 février 2022 sur la base d'un titre de séjour CCE X - Page 5 permanent en cours de validité délivré conformément au droit ukrainien, et qui ne sont pas en mesure de rentrer dans leur pays ou leur région d'origine dans des conditions sûres et durables. [...] 4. Aux fins du paragraphe 1, point c), les personnes suivantes sont considérées comme membres de la famille, dans la mesure où la famille était déjà présente et résidait en Ukraine avant le 24 février 2022: a) le conjoint d'une personne visée au paragraphe 1, point a) ou b), ou le partenaire non marié engagé dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique en vigueur dans l'Etat membre concerné traite les couples non mariés de manière comparable aux couples mariés dans le cadre de son droit national sur les étrangers; b) les enfants mineurs célibataires d'une personne visée au paragraphe 1, point a) ou b), ou de son conjoint, qu'ils soient légitimes, nés hors mariage ou adoptés; c) d'autres parents proches qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées et qui étaient alors entièrement ou principalement à la charge d'une personne visée au paragraphe 1, point a) ou b) ».

2.3.2. L'obligation de motivation formelle à laquelle est tenue l'autorité administrative doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fonde celle-ci, sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitier les motifs de ces motifs. Il suffit, par conséquent, que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet. Dans le cadre de son contrôle de légalité, il revient au Conseil du contentieux des Etrangers (ci-après : le Conseil) d'apprécier, au regard des dispositions et principes visés au moyen, si la partie défenderesse a pu valablement considérer, pour conclure au refus de la demande d'autorisation de séjour du requérant, que les documents produits ne constituaient pas une preuve suffisante de son lien d'alliance.

2.4. En l'espèce, le requérant a déposé une photo de la carte d'identité d'une ressortissante ukrainienne, et une photo d'un certificat de mariage avec celle-ci, célébré le 9 octobre 2019, à l'appui de sa demande. La validité de ce certificat, qui figure dans le dossier administratif, n'est pas remise en cause par la partie défenderesse. Celle-ci semble, d'une part, douter de la relation du requérant avec la ressortissante ukrainienne, à défaut de « documents prouvant votre relation avec Madame [X.X.] », et étant donné son absence lors de l'introduction de la demande par le requérant, et, d'autre part, constate l'impossibilité de vérifier « si votre conjoint résumée réside ou non légalement en Belgique », au moment de l'acte attaqué. Toutefois, cette motivation ne permet pas à la partie requérante de comprendre et, le cas échéant, de pouvoir contester, ce qui, à l'estime de la partie défenderesse, justifie un tel doute et un tel postulat, ni au Conseil d'exercer son contrôle à ce sujet. En effet, il ne ressort ni de l'article 2 de la décision d'exécution UE/2022/382 ni de l'article 15 de la Directive « protection temporaire » que le bénéfice de cette protection pour le conjoint d'un ressortissant ukrainien soit soumis à la production de preuves complémentaires qui établissent la réalité de leur relation, ou à la présence du ressortissant ukrainien sur le territoire de l'Etat membre lors de l'introduction de cette demande. Partant, dans la mesure où il résulte des circonstances de l'espèce que le requérant, dont la qualité de conjoint d'une ressortissante ukrainienne n'est pas valablement remise en cause, déclare avoir vécu en Ukraine avant le 24 février 2022 et être arrivé en Belgique, le 9 mars 2022, la motivation de l'acte attaqué est insuffisante, voire inadéquate au regard de la décision d'exécution UE/2022/382. Il en est d'autant plus ainsi que le dossier administratif ne montre pas que la partie défenderesse disposait d'indications selon lesquelles le requérant tenterait de tromper les autorités belges quant à son mariage avec une ressortissante ukrainienne. Ainsi, aucun élément du dossier administratif ne permet de réfuter les déclarations de la partie requérante, selon lesquelles « L'Office des Etrangers n'a effectué aucune démarche proactive pour s'informer, d'une part, sur l'existence

d'autres éléments attestant de l'union du requérant avec [son épouse] et d'autre part, sur les raisons qui expliquent l'absence de fson épouse] sur le territoire belge. Or, comme en attestent les annexes à la présente requête, le requérant se tenait à l'entière disposition de l'administration pour étayer sa demande des informations utiles ». Le dossier administratif ne montre pas non plus que la partie défenderesse disposait d'indications selon lesquelles il aurait été mis fin au mariage invoqué. Dans ces circonstances, la partie défenderesse n'a pas suffisamment expliqué, les raisons pour lesquelles elle doutait de la subsistance, voire de l'existence, de ce mariage. Par ailleurs, l'argumentation de la partie requérante, selon laquelle « il ne ressort d'aucune disposition de la Directive Protection Temporaire ni de la Décision exécutive du 4.03.2022 que la protection ne pourrait être accordée au membre de la famille qu'à la condition que le ressortissant ukrainien visée à l'article 2, fier, a) de la décision soit présent sur le territoire avec son conjoint », est incontestable. 2.5. Les considérations énoncées par la partie défenderesse dans sa note d'observations, selon lesquelles la partie requérante « ne démontre pas à suffisance qu'elle est membre de la famille d'un ressortissant ukrainien résidant en Ukraine avant le 24 février 2022. [...] Les éléments invoqués par la partie requérante en termes de requête n'ayant jamais été portés à la connaissance de la partie défenderesse, celle-ci n'a pu en tenir compte [...] à la date de la décision attaquée, la partie requérante n'avait absolument pas affirmé ni démontré les éléments l'ayant empêché d'apporter des précisions quant à sa situation maritale. La partie défenderesse rappelle à cet égard que le Conseil de céans doit se placer au moment où l'acte attaqué a été pris [...] Il s'ensuit que la partie défenderesse n'était, contrairement à ce que soutient la partie requérante, nullement tenue de procéder à la moindre investigation en la matière et qu'il incombait, au contraire, à la partie requérante de faire connaître à la partie défenderesse les éléments dont elle estimait éventuellement pouvoir faire valoir à l'appui de sa demande en temps utile, c'est-à-dire avant que celle-ci ne prenne une décision, quod non in specie . Par conséquent, c'est manifestement à tort que la partie requérante reproche une absence d'investigation dans le chef de la partie défenderesse », n'énervent en rien le constat qui précède et ne peuvent être suivies dans la mesure où la partie défenderesse ne démontre pas en quoi elle ne disposait pas des informations nécessaires, pour conclure que l'argumentation n'est pas pertinente. 2.6. Au vu de ce qui précède, la partie défenderesse n'a pas suffisamment motivé l'acte attaqué, et a violé l'article 2 de la décision d'exécution UE/2022/382. Pour le surplus, s'agissant du motif de l'acte attaqué selon lequel le requérant « n'est pas un ressortissant ukrainien et [n'établit pas qu'il était] en séjour régulier en Ukraine avant le 24 février 2022 sur la base d'un titre de séjour permanent en cours de validité délivré conformément au droit ukrainien », le Conseil observe que ce motif fut-il avéré, présente un caractère surabondant, puisque le requérant faisait valoir, principalement, sa qualité de conjoint d'une ressortissante ukrainienne, à l'appui de sa demande. 2.7. Le premier moyen est, en ce sens, fondé et suffit à justifier l'annulation de l'acte attaqué. Il n'y a pas lieu d'examiner les autres développements du premier et du second moyen qui, à les supposer fondés, ne pourraient entraîner une annulation aux effets plus étendus.

Gelet op het voorgaande is de bestreden beslissing onwettig, en dringt de nietigverklaring ervan zich op.

Ondergeschikt, heeft verzoeker weldegelijk bewijzen verschafft waaruit kon worden opgemaakt dat hij nog steeds gehuwd was met een Oekraïense echtgenote. Hij maakte immers zijn Oekraïense verblijfsvergunning over, geldig van 20.08.2021 tot 20.08.2022. Indien verzoeker niet langer gehuwd zou zijn geweest, zou zijn Oekraïense verblijfsvergunning zijn ingetrokken door de Oekraïense overheid.

Bij een terugkeer naar Oekraïne dreigt hij immers terecht te komen in een gewapend conflict.”

Verzoekster citeert artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet en artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat zijn Oekraïense echtgenote niet moet aanwezig zijn in België op het ogenblik waarop de niet-Oekraïense partner om een verblijfsvergunning vraagt. Verder blijkt dat er naast de huwelijksakte geen bewijzen moeten worden geleverd van het bestaan van een effectieve relatie.

Vervolgens citeert verzoeker uitgebreid uit een arrest van de Raad van 24 januari 2023. Verzoekster acht dan ook de bestreden beslissing onwettig. Ondergeschikt stelt verzoeker dat hij wel degelijk bewijzen heeft voorgelegd waaruit kan worden opgemaakt dat hij nog steeds gehuwd is met zijn Oekraïense echtgenote. Hij heeft immers zijn Oekraïense verblijfsvergunning voorgelegd, die zou ingetrokken geweest zijn door de Oekraïense overheid indien hij niet langer gehuwd zou zijn geweest.

Beoordeling

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker niet toelicht op welke wijze de bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM schendt. Bijgevolg is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoeker bespreekt de verschillende motieven in zijn middel waardoor hij aantoont de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Verzoeker betwist dat de motivering afdoende is.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in kennelijke onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De beoordeling van het afdoende karakter van de motieven en van de materiële motiveringsplicht gebeurt in het licht van de toepasselijke regelgeving, zijnde artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit en artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet .

Artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.

§ 2. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 57/32 en op voorwaarde dat een besluit van de Raad van de Europese Unie, aangenomen overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001, bedoeld in § 1, niet eerder een einde maakt aan de tijdelijke bescherming, wordt deze tijdelijke bescherming verleend aan de bedoelde personen voor een periode van één jaar vanaf de datum van de inwerkingstelling van de tijdelijke bescherming en wordt deze automatisch verlengd met zes maanden voor een tweede période van één jaar. ”

Uit deze bepaling blijkt dat uitdrukkelijk wordt gesteld dat enkel tijdelijke bescherming wordt gegeven aan de personen die tot de in het Uitvoeringsbesluit omschreven bijzondere groepen behoren.

Artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit luidt als volgt:

“1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

- a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;*
- b) staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming genoten;*
- c) gezinsleden van de in punten a) en b) genoemde personen.*

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning

die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren

3. [...]

4. *Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef:*

a) de huwelijkspartner van een in lid 1, punt a) of punt b), bedoelde persoon of diens niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of in de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld volgens het vreemdelingenrecht van die lidstaat” (eigen onderlijnen).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde geen tijdelijke bescherming aan verzoeker verleent omdat artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit enkel van toepassing is op personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van een militaire Russische invasie. Daarnaast wijst de gemachtigde eveneens op overweging 11 van het Uitvoeringsbesluit waaruit blijkt dat tijdelijke bescherming ook moet worden ingevoerd voor derdelanders, anders dan Oekraïners, die voor 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of een gelijkwaardige bescherming genoten. Verder is aangestipt dat de eenheid van gezin moet gewaarborgd blijven en aldus moet worden voorkomen dat gezinsleden een andere status genieten. Samenvattend stelt de gemachtigde dat aangezien de Oekraïense echtgenote verzoeker niet naar België vergezeld en op het ogenblik van de beslissing nog steeds in Oekraïne verbleef, hij niet in aanmerking kan komen voor een afgeleid statuut van tijdelijk beschermd in de hoedanigheid van gezinslid van een onderdaan die ontheemd is in de zin van artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit. De echtgenote van verzoekster kan immers niet als ontheemde in de zin van die bepaling worden beschouwd. Verder kan verzoeker dan ook, gezien zijn Oekraïense echtgenote nog steeds in Oekraïne verblijft, geen afgeleid statuut van tijdelijke bescherming krijgen.

Tot slot stipt de gemachtigde aan dat verzoeker evenmin in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning zodat hij niet valt onder de in het Uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen.

De Raad acht deze motieven afdoende en niet kennelijk onredelijk in het licht van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit.

Verzoeker meent dat niet mag verwacht worden dat zijn Oekraïense echtgenote zich in België bevindt op het ogenblik van de aanvraag en dat hij wel degelijk onder het toepassingsgebied van het Uitvoeringsbesluit valt, meer bepaald onder artikel 2, eerste lid, (c) van het Uitvoeringsbesluit. Hij stipt verder aan dat het Uitvoeringsbesluit in artikel 2, vierde lid, (a) verduidelijkt dat onder gezinslid onder meer de huwelijkspartner wordt begrepen.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat artikel 2, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit uitdrukkelijk bepaalt dat het personen betreft die sinds 24 februari 2022 “*ontheemd zijn*” geraakt als gevolg van de militaire invasie. Verzoeker ontkent niet dat zijn Oekraïense echtgenote nog steeds in Oekraïne verblijft. Verzoekers echtgenote is bijgevolg niet “*ontheemd*” zoals bepaald in artikel 2, eerste lid van het Uitvoeringsbesluit, zoals de gemachtigde geheel terecht motiveert. In weerwil van verzoekers betoog kan hem dan ook geen afgeleid statuut van tijdelijke bescherming worden toegekend op grond van artikel 2, eerste lid, (c) iuncto lid 4, a) van het Uitvoeringsbesluit.

Verzoeker betwist niet dat hij ook niet voor 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleef op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning. Hij geeft aan in de feiten enkel een tijdelijke verblijfsvergunning in Oekraïne te hebben.

Deze motieven kunnen op zich de bestreden beslissing schragen.

Waar de gemachtigde nog motiveert aangaande de huwelijksakte en twijfels heeft of verzoeker al dan niet nog gehuwd is omwille van de afwezigheid in België van de echtgenote, acht de Raad deze motieven overtollig. Zelfs indien moet worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk nog gehuwd is en geen bijkomende bewijzen van een effectieve relatie moeten voorgelegd worden, dan nog is verzoeker een gezinslid - derdelander van een Oekraïense echtgenote die niet ontheemd is, en kan hij aldus ook geen afgeleide tijdelijke beschermingsstatus op die grond beogen. Nu verzoeker evenmin voorlegt dat hij in Oekraïne internationale bescherming of gelijkwaardige nationale bescherming kreeg, noch aldaar over

een geldige permanente verblijfsvergunning naar Oekraïens recht beschikte, stelt de gemachtigde correct dat verzoeker niet onder de in het Uitvoeringsbesluit genoemde categorieën valt.

Waar verzoeker uitgebreid citeert uit arrest nr. 277 915 van 24 januari 2023, stelt de Raad vast dat geen dergelijk arrest bestaat. Verweerder stipt in de nota evenwel terecht aan dat verzoeker vermoedelijk doelt op arrest nr. 283 740 van 24 januari 2023. Verzoeker heeft vermoedelijk het rolnummer met het arrestnummer verward. De Raad stipt in deze aan dat naar continentale rechtstraditie er geen precedenterwerking uitgaat van de arresten. Verder blijkt uit het citaat dat de gemachtigde toen had gemotiveerd dat niet bleek dat bij het indienen van de aanvraag om tijdelijke bescherming de Oekraïense echtgenote in België verbleef. In casu zijn de feitelijke situatie en de motivering van de bestreden beslissing evenwel anders in die zin dat in casu op het moment van de beslissing onbetwist was dat de echtgenote nog steeds in Oekraïne verblijft en zij dus niet als "ontheemd" kan beschouwd worden. In het door verzoeker aangehaalde arrest was de beslissing niet gestoeld op het motief dat de Oekraïense echtgenote geen ontheemde was.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 57/29 van de Vreemdelingenwet of van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit blijkt niet.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

A. MAES